

[Erling Dinesen.]

samarbejde med, næppe vil betragte dette som udtryk for saglighed fra arbejdsministerens side.

Så forstår jeg, at fru Hanne Reintoft bliver meget vred, når jeg ikke svarer hende. Nu er det jo umuligt at svare på alle de spørgsmål, fru Hanne Reintoft stiller, men da hun jo også i dag har stillet spørgsmål og jeg meget nødigt vil medvirke til at ødelægge hendes weekend, skal jeg da gerne svare.

For det første har de bestemmelser, hun kritiserer så stærkt, overhovedet ikke noget med dette lovforslag: at gøre, og når hun direkte spørger, om socialdemokratiet vil fjerne de mobilitetsfremmende ydelser, vil jeg sige klart og tydeligt: nej, det vil vi ikke, men vi vil medvirke til at forbedre dem. Vi ønsker en bedre administration af disse ydelser, og vi ønsker, at menneskelige hensyn i tilstrækkeligt omfang bliver taget. Det gør vi, fordi det er en kendsgerning, at der er tusinder hvert eneste år, som selv ønsker at komme andre steder hen, og som har behov for den hjælp, der kan ydes her, men jeg forstår, at de selv skal klare dette fremover, for fru Hanne Reintoft vil have afskaffet disse mobilitetsfremmende ydelser, hjælp til bolig og meget andet. Vi mener, at det er rigtigere at flytte industri end at flytte mennesker, og det er baggrunden for, at jeg ønsker en virkelig lokaliseringspolitik her i landet.

Arne Larsen: Jeg må sige, at jeg har også lidt svært ved at forstå arbejdsministerens begrundelse for at afvise vor stillingtagen til § 13, stk. 2 og 3. Arbejdsministeren siger her, at det skal være arbejdsmarkedsmæssigt begrundet. Ja men det kan da ske masser af gange i det daglige pulserende liv, at en arbejdsgiver ét sted netop har behov for en mand, som har bestemte kvalifikationer, og som han kan give godt og vellønnet arbejde, måske bedre arbejde end det, manden har på stedet, men hvor forholdene i øvrigt ikke følger de af arbejdsministeren i loven nedfældede principper. Jeg synes, at hvis man virkelig vil have mobilitet og virkelig vil have muligheder for at udnytte arbejderne og arbejdspladserne på bedst mulig måde, så skal man ikke bare komme med en henvisning til, at folk skal have

deres flytteomkostninger dækket af staten, for det er jo mange andre ting, der spiller ind her. Det er også produktionen, det drejer sig om, og arbejdsministeren er vel indstillet på, at den skal fremmes mest muligt. Så burde det vel ikke være ubilligt, om staten kom lidt med ind i billedet, især når det betyder så lidt økonomisk, som det øjensynlig gør.

Men jeg rejste et andet problem i mit indlæg, som arbejdsministeren tilsyneladende gik fuldstændig uden om. Det er spørgsmålet: hvad agter man fra regeringens og arbejdsministeriets side at gøre for at afhjælpe den overhåndtagende arbejdsløshed i en række områder her i landet? Og jeg stillede et konkret spørgsmål: hvad agter man at gøre i Kalundborgområdet, hvor der er 300-400 ledige arbejdsmænd ud af 1.400? Er det ikke et problem, som bør tages op, og som bør beskæftige det lokale arbejdsmarkedsnævn? Nu er disse nævn godt nok ikke for nærværende inde i billedet med hensyn til beskæftigelsesforanstaltninger, men pr. 1. april skal de jo være det, og man kan risikere, at der bliver mange tusinde flere arbejdsløse i de kommende par måneder. Derfor synes jeg, der skal ske en aktivisering på dette område. Hvad agter man at gøre for at afhjælpe denne arbejdsløshed, som nu er et overhåndtagende problem mange steder? Jeg henviste bl. a. til, at der i det nævnte område kunne påbegyndes et stykke vejarbejde, som kunne få betydning bl. a. også for Kalundborg by, som bl. a. har en af Danmarks få isfri havne. Der må være muligheder for at få mere industri hertil, så der er altså ting, der taler for, at man går i gang med en sådan opgave. Sådan kan der også andre steder i landet være en række opgaver, som kunne tages op netop i en arbejdsløshedssituation. Jeg henviste også til, at murere kunne blive beskæftiget ved offentligt byggeri af forskellig art, såvel boligbyggeri som institutionsbyggeri. Er det ikke en opgave, som arbejdsministeriet bør beskæftige sig med og aktivisere både beskæftigelsesudvalg og de lokale arbejdsmarkedsnævn til at beskæftige sig med? Det vil jeg gerne have ministerens besvarelse af.

Kjær Rasmussen: Nu diskuterer vi jo principper ved denne første behandling eller burde i hvert fald gøre det. Jeg stillede